

אלבוס אזכות  
לסבוס אלחאת "אתם תחישון"

# פריחת החורף

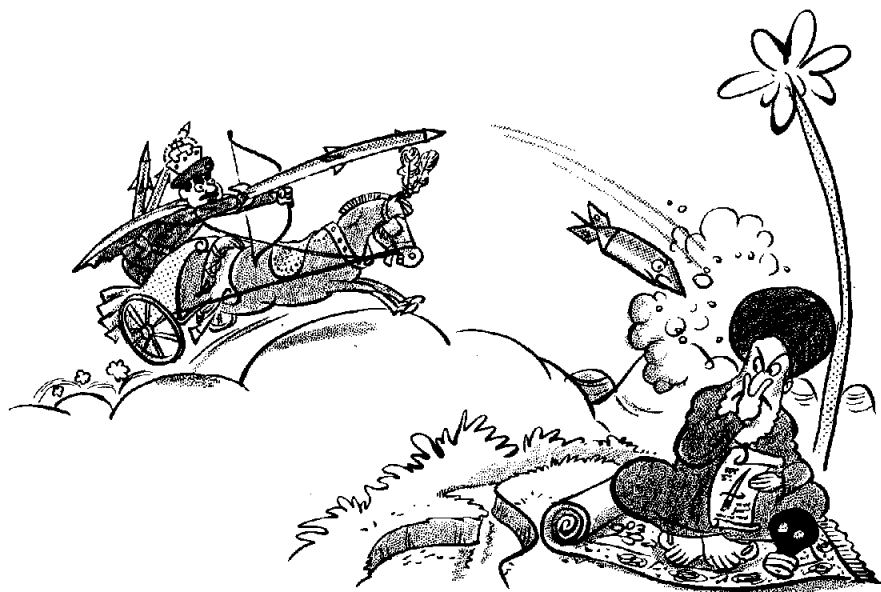


# מגילת בגדד

מאת  
ל. א. זוסמן

## פרק א.

וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁאֵל־דָּם חוּס־אֵין,	הוּא סְאָדָאם חוּסִין
הוּא בְּגִימָטְרִיא עֲמֶלֶק,	מוֹלֵךְ בְּבָבֶל הִיא עִירָק,
אֲשֶׁר עַל הַפָּרָת וְהַחֲדַקֵּל,	שְׁמוֹנָה עָשָׂר מְחֻזּוֹת בְּמַדִּינָה.
וַיִּצֶר סְאָדָאם	אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וַיִּשְׁטֹם אוֹתָם	וַיַּתְגֵּר בָּם מִלְחָמָה.
וַיִּסָּב אֱלֹקִים אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ	אֶל הַנָּהָר שְׁאֵט אֶל עֶרֶב.
וַיִּפֹּן סְאָדָאם אֶל פָּרַס וּמַדִּי,	הִיא מִמְלַכַת אֵירָן.
וְאֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים לְאַבְדָם,	וַיֵּשֶׁב ה' מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה.
וַיַּהֲפֹךְ לִבָּב סְאָדָם אֶל אֵירָן,	וַיֹּאסֹר אֶת רַכְבּוֹ
וְאֶת עַמּוֹ לִקְחַ עִמּוֹ.	וַיַּעַשׂ סְאָדָאם חוּסִין מִלְחָמָה
בְּאֵירָן יָמִים רַבִּים,	אֶלְפִּיִּים וּשְׁמוֹנָה מֵאוֹת יוֹם,
אֲשֶׁר הָמָה שְׁמוֹנָה שָׁנִים תְּמִימוֹת.	וַיְרוּחַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל.



כל הזכויות שמורות

©

All Rights Reserved

נדפס בארץ ישראל

PRINTED IN E. ISRAEL

אחר הדברים האלה,  
סאדאם חוסין מלך בבל,  
זכר את בני ישראל,  
וייגר לו כי רוח לעם בני ישראל.  
כי שכחנו את היהודים אשר בציון.  
כל מדינות ערב,  
כי נטשה עירך היא בבל  
כשך חמת  
וכבלותו את מלחמת הדמים באירן.  
ואת אשר גזר עליהם.  
ויאמר מה זאת עשינו  
היום הזה תאמרנה  
וכל שרי צבאותיהן,  
את מלחמת הג'האד ביהודים.



אז יצא דבר הממלכה  
להכוות את מלחמת עירך בעיניהן.  
אמר לבוא  
והיום הזה ירד קרננו  
וכדי בזיון וקצף.  
מפקדיו וקציניו.  
יצא דבר מלכות מלפניו,  
ולא יעבור,  
מדינת ישראל במזרח התיכון  
ומלכותה יתן המלך  
היא מדינת פלשתין.  
אשר יעשה בתוקף מלכותו  
וכל הערבים יתנו  
למגדול ועד קטן.  
וייטב בעיני המלך והשרים  
על פד מדינות ערב  
באמרם, המלך סאדאם חוסין  
לגאול את פלשתין ולא פא,  
בכל ממלכות עמי ערב  
ויאמרו נצרי המלך,  
אם על המלך טוב,  
ויפתח בדתו כל מדינות ערב  
אשר לא תקום עוד  
ואחת דתה להמית.  
לרעותה הטובה ממנה,  
ונשמע פתגם המלך  
כי רבה היא,  
יקר לעיראק ולמלכה  
ויקרא שמו צאלח א דין.  
ויעש כן.

## פרק ג.

איש ערבי היה בבגדד הפירה,  
בן פתנים אכזר.  
ואת "אשף",  
אשר דבר על היהודים,  
אל בגדד הפירה אל יד סאדאם,  
אל בית המלך  
וישא חן לפניו.  
לתת לו מבית המלך  
ואת מרציו המחבלים  
ישמו יאסר עבן עראפאת  
ויהי אומן את "פתח"  
ויהי בהשמצה דבר המלך ודתו  
ובהקבץ רוצחים רבים  
וילקח גם עראפאת  
וייטב הרוצח בעיניו,  
ויבהל המלך בסף רב  
וישגהו המלך  
לטוב בית המרצחים.

וְכָל עַמִּי אָדוֹם,  
כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְסֹאדָאם.  
עַל מֶלֶךְ עִירִק,  
כְּלִי מִלְחָמָה וְכָלִי מִשְׁחִית,  
כָּכָל אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ.  
מְקוֹם אֲשֶׁר  
וּפִתְשָׁנָן כְּתַב הַקְּנִיָּה לְהַנָּתֵן,  
וַיְהִי הַדָּבָר גָּלוּי  
לְהִיּוֹת הַכּוֹלִים הָלָלוּ  
יוֹם הַגִּי'הָאֵד,



וְאֵת מֶמְרַם עֲרָא־פֶּאֶת  
כְּאֲשֶׁר הָיָה בְּאִמְנוֹ אֹתוֹ.  
מִיֵּן אֵת מִינוֹ  
וְלֹא יִתְבּוֹשְׁשׁוּ.  
יָמִים רַבִּים,  
לְלַחֹם אֵת יִשְׂרָאֵל.



ויקרא קול גדול ויאמר:  
צלאח א' דין  
עצם מעצמנו ובקשר מבשרנו.  
המחוז התשעה עשר של עירק.  
באשר החלה כונית לנפול לפני,  
ויריעו לסאדאם המלך.

### פרק ה.

שנת מלך צפון,  
ויהי כשמעו את כל מעשה  
מלך בבל,  
נבעת מלך צפון

ויעמוד סאדאם חוסין  
שמעו דבר המלך הגדול  
היום הזה נהיתה מדינת כונית  
לזאת יקרא מעתה  
כן יעשה א'לה וכן יוסיף,  
ויעמדו כל העם

בלילה ההוא נדדה  
הוא נשיא ארה"ב ג'ורג' בוש.  
תקפו וגבורתו של סאדאם  
ופרשת כבוש כונית,

להנאם ביהודים.  
אשר אמר סאדאם  
ביד עושי המלאכה,  
אשר הושיט להם המלך,  
סברו לגויים את פיהם.  
את כלי המשחית,  
את המלך סאדאם  
כי אם החרש החרישו  
ויוסיפו עוד ויאמרו לו.  
ומה בקשתך עוד ותעש.  
ותמלא ארצו אוצרות נשק  
ותמלא ארצו פרשי אש ורכב אויר  
ויבנו לו חרשי הגויים  
וכל חומה בצורה  
ויבנו לו מערות צורים  
לבוא בנקרות הצורים  
מפני כל אויב ואורב  
ויהי סאדאם איש עושה חיל  
אף יושב בשמים  
ויהי היום ויהפך ה'  
ויהי ראשית מעשהו  
כי אמר  
ורפי כח  
ויהי בתוך החמישי  
ויפן סאדאם דרומה  
כבכורה בטרם קיץ  
ולא נודע

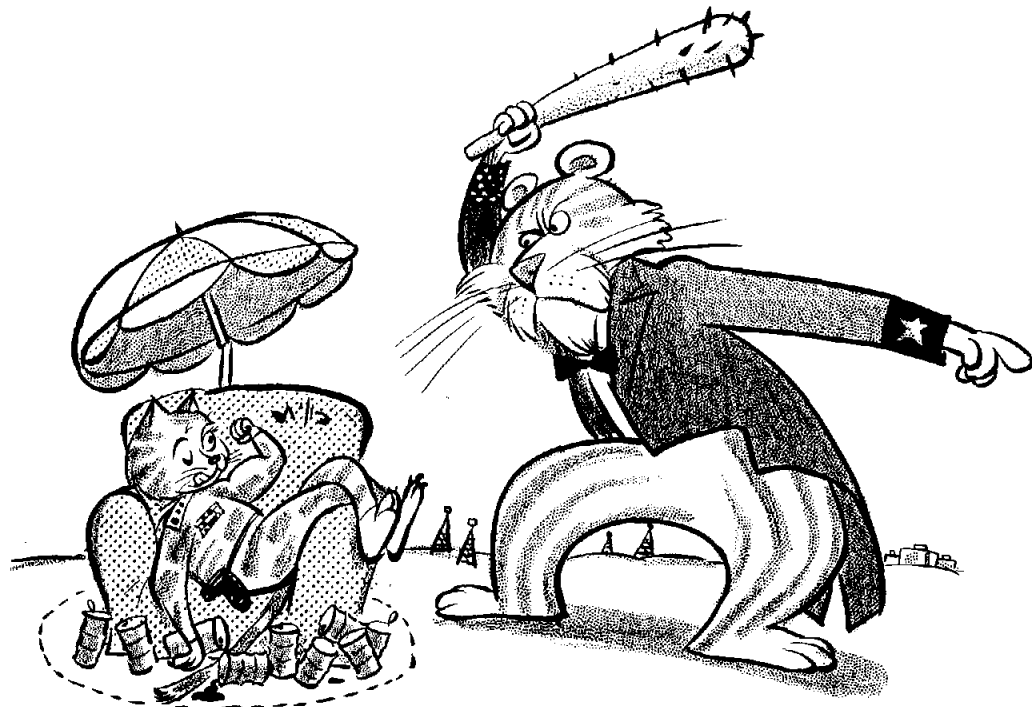
אף פרשת הקסר  
לשקל על גנזי המדינות הללו  
ושרביט הזהב והנפט  
הם המה  
ויהי בתפם לו  
ולא שאלו עמי הגויים  
מה זה ועל מה זה,  
בעת ההיא.  
מה שאלתך סאדאם המלך  
ויתנו לו כל אשר יחפון.  
ואין קצה לאוצרותיו.  
ואין קצה למרכבותיו.  
כל מגדל גבוה וחרושת  
וכל אגרות תרשיש.  
ומחילות עפר.  
ובסעיפי הסלעים  
אם יקום לערוץ הארץ.  
וכל הגויים עמו.  
ישחק וילעג למו.  
את לבבו של סאדאם,  
ללחום את כונית.  
גבוכים הם במדבר  
ולא יקום איש כפני.  
הוא חדש אב,  
ארצה כונית וילכדה,  
בעודה בכפו יבלענה,  
כי באו אל קרבו.

ויתחלחל בוש עד מאד.  
 מלאו לבו לעשות כן.  
 צר ואויב סאדאם הרע הזה.  
 להשמיד להרוג ולאבד החרשתי,  
 בגזק המלך.  
 צוותה עירק,  
 אשר שם הגפס,  
 אשר בכל מדינות תבל.  
 יאמרו כל שרי אומות העולם  
 כי כן יסד מלך צפון  
 והנה עתה  
 וכדי בזיון וקצף.  
 ויחתום בטבעת הא"ם  
 לכל מדינה ומדינה,  
 מפני תוקף סאדס חוסין.  
 הלא הם אשי מדינה ודיפלומטים  
 בדבר בוש מלך צפון.  
 ובכל ארץ וארץ  
 אימתה ופחד לגוים.  
 אני מצרים וסוריה  
 כי נפל פחד סאדאם עליהם  
 ושמעו הולך בכל המדינות,  
 הולך וגדול בארצות ערב  
 ויטל חתית על עמי תבל  
 ויאמרו איש אל אחיו  
 כי לא ידעו מה הוא.  
 מה ראו על ככה

ויאמר, איך זה  
 אין זאת כי איש  
 ואילו נמכרה אף כוויית  
 כי אין הצר שווה  
 אף לא על כוויית לבדה  
 כי על כל מדינות המפרץ הפרסי  
 וגם על כל העמים  
 ואם החרש נחריש לעת הזאת,  
 להבזות את אמריקה בעיניהן,  
 להיות שוור על הצדק בעולם,  
 איש הישר בעיניו יעשה  
 ויכתוב מלך צפון בשם הסנאט  
 וישלח ספרים ביד הרצים  
 להקהל ולעמוד על נפשם  
 הרצים והאחשתרנים,  
 יצאו מבוהלים ודחופים  
 ובכל מדינה ומדינה,  
 אשר דבר מלך צפון ודתו מגיע  
 אז נבהלו אלופי צפון,  
 יאחזמו רעד,  
 כי גדול סאדאם בארץ עירק  
 ויראו כי האיש סאדאם  
 עד כי גדל מאד.  
 ויראו כי כלתה הרעה.  
 מה הוא,  
 אף עתה ידעו  
 ומה הגיע אליהם.

ויקהלו מדינות תבל,  
 ויאספו חיל רב לארץ כשדים,  
 ויחרימו את ארצה  
 ויאמר בוש מלך צפון  
 קום צא מכוויית  
 כי הנה מלכים רבים  
 קולם פים יהמה עליך בכל.  
 מכבוש את כוויית,  
 ונפצתי בך רכב ורוכבו.  
 ונתתיך להר שריפה.  
 מלך בכל לשמוע

נקהלו ועמד על נפשם.  
 יבואו עליה מסביב  
 וישמו עליה מצור.  
 לסאדאם מלך עירק.  
 ושוב אל ארצה  
 יעורו מירפתי ארץ,  
 והנה אם לא תשוב  
 ונפצתי בך כלי מלחמה,  
 ונטייתי את ידי עליך,  
 ולא אבה סאדאם  
 כי חזק ה' את לבבו.



וַיֹּאמְרוּ מַלְכֵי הַגּוֹיִּים  
 נֹסֶוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל,  
 אֶל תְּדֻמּוֹ בְּעֻזָּנָה.  
 עַל בָּבֶל, בָּא קֶצֶה.  
 שְׁלַח שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים  
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ  
 אַל נָא תִמְנַע  
 פֶּן יִבּוֹלַע לָךְ מָאֹד.  
 לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת  
 כִּי הַמַּחֲזֹז הַתְּשָׁעָה עָשָׂר  
 וְלֹא אֶסּוּר מִמֶּנָּה יָמִין וּשְׂמָאל.  
 אוֹלֵי יָשׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ הִרְעָה.  
 וַיְהִי כִּי הִכְבִּיד  
 וַיִּמָּאֵן לַעְזוֹב אֶת כְּרוּת  
 וַיַּחֲנוּ מִחֲגֵה עִירָק  
 אֵלָּה נֹכַח אֵלָּה  
 וַיֵּרָא מֶלֶךְ צָפוֹן  
 מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ  
 אֶל טָאֲרֶק עֲזִיז  
 מִן הַיּוֹשְׁבִים רְאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת.  
 הִיא גִּנְכָּה.  
 כֹּה תֹאמַר לְאַדּוֹנָךְ לְסָאֲדָאם,  
 הוּא יוֹם כ"ט טִבַּת,  
 בִּירַח יִנּוּאָר לְמִנְיַן אוֹמוֹת הָעוֹלָם.  
 אִם מָאֵן אֶתָּה  
 עַד הָעַתָּה הֵיא בְּחֻצוֹת הַלִּילָה,  
 כְּאַרְבָּה בְּגִבּוֹלָךְ.  
 לְכָל אֲנָשִׁיהֶם אֲשֶׁר בְּעִירָק,  
 וּמִלְטוֹ אִישׁ נַפְשׁוֹ.  
 כִּי עַתָּה נִקְמָה הִיא  
 וַיּוֹסֶף עוֹד מֶלֶךְ צָפוֹן  
 אֶל סָאֲדָאם מֶלֶךְ עִירָק.  
 כֹּה אָמַר בּוֹשׁ מֶלֶךְ צָפוֹן.  
 מַעְזוֹב אֶת כְּרוּת  
 וַיַּעַן סָאֲדָאם אֶל שְׁלִיחֵי בּוֹשׁ,  
 קִטְנָה אוֹ גְּדוֹלָה,  
 הִיא כְּרוּת לִי הַיּוֹם,  
 וַיִּמָּתִין מֶלֶךְ צָפוֹן לְסָאֲדָאם חוֹסִין,  
 וַיַּצְפֵּה לוֹ גִּיּוֹרְג' בּוֹשׁ עַד בּוֹשׁ.  
 סָאֲדָאם אֶת לִכְבוֹ  
 וַתִּקְרַב הַמִּלְחָמָה לְבוֹא.  
 וַיִּמָּחֶגֶה בְּנוֹת הַכְּרִית,  
 חֲמִשָּׁה חֲדָשִׁים.  
 כִּי אָרְכוּ הַיָּמִים  
 וַיִּשְׁלַח אֶת בִּיקָר נִשְׂאָ בָלִיו,  
 סָרִיס הַמֶּלֶךְ סָאֲדָאם  
 וַיִּפְגְּעוּהוּ בְּעִיר הַבִּינִים  
 וַיֹּאמֶר בִּיקָר לְטָאֲרֶק עֲזִיז.  
 הָיוּ נִכּוֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,  
 הוּא הַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם  
 וַאֲמַרְתָּ לְסָאֲדָאם אֲדוֹנָךְ,  
 לְצֹאת אֶת כְּרוּת  
 הַנָּנִי מִבֵּיא אֲנָשִׁי חֵיל  
 וְשִׁלַּחְתִּי אֶת כָּל

מִגִּפּוֹתַי אֶל לִבִּי  
 בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם  
 לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי  
 לִכֵּן, לוֹ בְּקוֹלִי תִשְׁמַע,  
 צֵא אֶתָּה וְכָל  
 מַמְדִּינַת כְּרוּת הַכְּבוֹשָׁה.  
 וַיֵּצֵא בִּיקָר מֵעַם  
 וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ עִירָק סָאֲדָאם  
 כִּי מֵאֵת ה' הִיָּתָה זֹאת  
 וַיִּכְבַּד לְבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו.  
 וְלֹא אָבָה לְצֹאת מִכְּרוּת.  
 וַהֲעִיר בְּגִדְד נְבוּכָדָנֶצַּר.  
 וְהִיָּתָה צִעָקָה גְּדוֹלָה  
 (הִיא בְּגִימְטְרִיָּה עִירָק)  
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲנִי.  
 וַאֲמַרְתָּ לְאַדּוֹנָךְ,  
 הָעַם אֲשֶׁר בְּרִגְלֶיךָ  
 הִטְרַם תִּדַּע כִּי אָבָה מִצְרַיִם  
 (עִירָק) ? !  
 עֲזִיז בְּחָרִי אָף.  
 לְדִבְרֵי גִיּוֹרְג' בּוֹשׁ מֶלֶךְ צָפוֹן  
 לְהִבְיֵא עָלָיו אֶת הִרְעָה.  
 וַיַּחֲזֹק ה' אֶת לֵב סָאֲדָאם  
 וַתִּקְרַב הַמִּלְחָמָה עַד מָאֹד,  
 וַהֲעִיר בְּגִדְד נְבוּכָדָנֶצַּר.

## פרק ו.

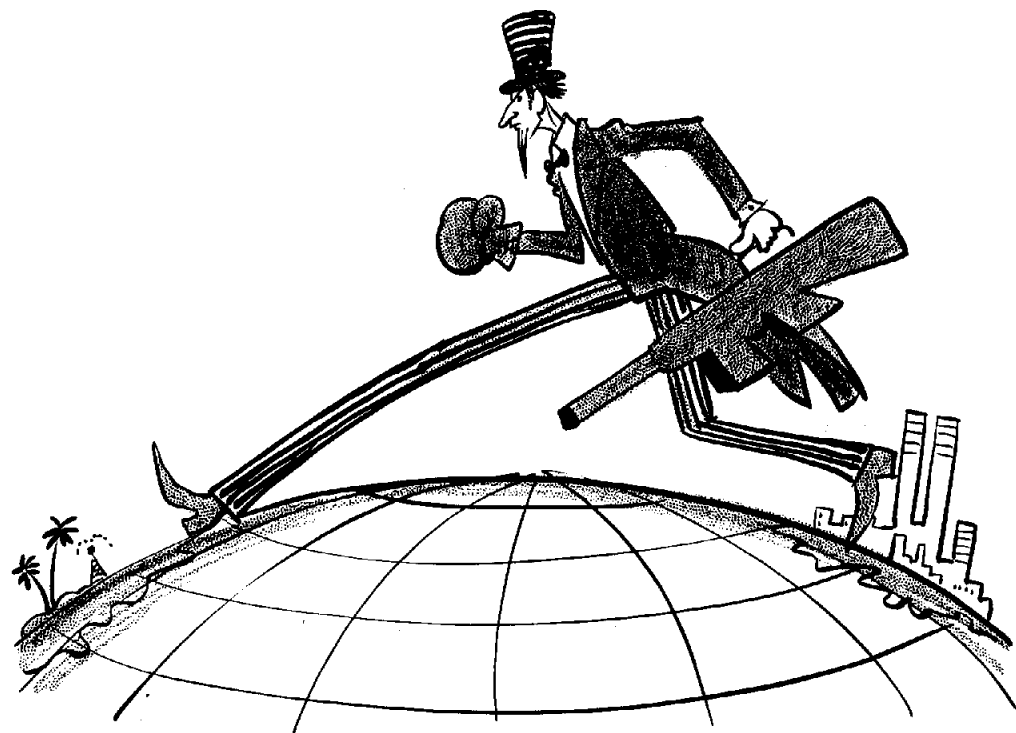
אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה  
 עוֹד אֶת הַמֶּן.  
 הַפְּלִשְׁתִּינָאִי רַב הַטְּבָחִים,  
 מַעַל כָּל הַמִּרְצָחִים אֲשֶׁר אֵתוֹ,  
 וְכָל קְצִינָיו אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ  
 כִּי כֵן צִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ.  
 אֶת יֹאסֵר עֲרַאפָּא מִכָּל הַמַּחְבָּלִים  
 וְאֶת מֵאֲמַר עֲרַאפָּא סָאֲדָאם עוֹשֶׂה.  
 בְּיָמִים הָהֵם וַיֹּאסֵר עֲרַאפָּא  
 קֶצֶף אֲבוּ אֵיֶאֱד  
 שְׁנֵי סָרִיסֵי "פָּאֲתַח"  
 גִּדְל הַמֶּלֶךְ סָאֲדָאם  
 הוּא יֹאסֵר עֲרַאפָּא  
 וַיִּנְשְׂאוּהוּ וַיִּשְׂם כְּסָאוֹ  
 וְכָל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ  
 כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים לְיֹאסֵר עֲרַאפָּא  
 וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ סָאֲדָאם  
 יִשָּׂא חֵן לְפָנָיו מִכָּל הַמִּרְצָחִים,  
 וַיִּתֵּן לוֹ גַּם מִשְׁאֵת כִּיד הַמֶּלֶךְ.  
 יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּבִגְדֵי.  
 וְאֲבוּ אֵל חוּל  
 מִשׁוּמְרֵי עֲרַאפָּא הַקְּרוֹבִים

היושבים בתוניהם.  
 ויאמרו האנשים איש אל רעהו,  
 ויבוקש הדבר וימצא  
 ויודע הדבר לזאסר עראפאת  
 ויהי סר וזעף עד מאד.  
 די לי ביהודים  
 הגם לכבוש את  
 וימלא עראפאת חמה.  
 את כל היהודים  
 ויאמר עראפאת למלך סאדאם.  
 מפוזר ומפורד בין העמים הערבים  
 ודתיקה שונות מכל עמי ערב  
 המוסלמים אינם עושים  
 אם על המלך טוב  
 ויקבוץ המלך את כל חילו  
 וייטבו דברי עראפאת  
 ויאמר בלבו, הלא זוהי  
 ויאמר המלך לעראפאת,  
 ועוד אתן לך כהנה וכהנה.  
 נתון בידך לעשות  
 ויאמר עראפאת יפקד המלך  
 ויקבצו את כל בחור  
 ואשר לא יאבה לבוא  
 וגם אנוכי אשלח בשם המלך  
 אשר בכל מדינה ומדינה,  
 אשר בכל עם ועם  
 מדינה ומדינה ככתבה

וימותו פתע פתאום בחרב.  
 אין זאת כי יד היהודים השיגתם.  
 כי יד אבו גדל במעל.  
 אשר בכבל ויחר אפו,  
 ויאמר בלבו, האם לא  
 אשר המה לצנינים בעיני.  
 עוזרי עמי בבית?  
 ויבקש עראפאת להשמיד  
 אשר בכל מדינת ישראל.  
 ישנו עם אחד  
 אשר בכל מדינות המזרח התיכון.  
 ואת דתי המלך  
 ולמלך אין שונה להניחם.  
 יכתב לאבדם.  
 ויעל למלחמת ג'האד על הכופרם  
 בעיני המלך סאדאם.  
 שאלתי ובקשתי כל הימים,  
 הכסף נתון לך,  
 והעם הכופר הציוני  
 בו פטוב בעיניך  
 פקידים בכל אזורי מלכותך  
 בן חיל והתפקדו לפניך  
 במצות המלך אחת דתו להמית.  
 אל הפחות הערבים והמחבלים  
 ואל רוצחי אשף  
 למאירופה ועד אמריקה,  
 ועם ועם כלשוננו,



בשם המלך סאדאם הגדול,  
 ונשלוח ספרים ביד הרצים  
 להיות עתידים ליום הזה,  
 להשמיד להרוג ולאבד  
 בכופרים הנוצרים וככופרים הציונים.  
 אשר משיג ידם,  
 בעיני המלך ויעש בן.  
 נכתב ונחתם בטבעת המלך.  
 אל כל המדינות  
 יום הג'האד הגדול.  
 ולפגוע בכל מדינה ומדינה  
 בהרס ובחרב בכל  
 וייטב הדבר אשר דבר עראפאת



והיתה ארץ הציונים לאש בוערת, עד כי תחרב לגצח.  
עד כי נכחדים מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד.  
הרצים ויודעי העתים — העיתונאים יצאו דחופים בדבר המלך  
סאדאם וארץ ישראל נבוכה.

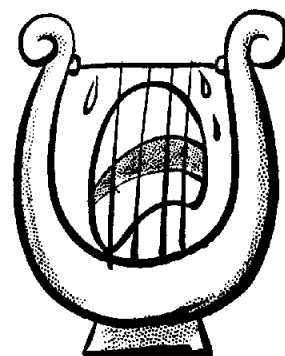
### פרק ח.

ועם ישראל ידע את כל אשר נעשה,  
וישמע את דברי הבלע של סאדאם חוסין  
אשר אמר למחות את ישראל. ויוגד לו לעם

אחר הדברים האלה  
אשיג אחלק שלל חרבי, אשר הם ראשי תיבות  
לאמר, בימים ההם קם מלך סאדאם,  
ויאסוף חיל רב כחול הים ויבן כלי משחית,  
בכסף מלכות רב כיד המלך. חמש מאות וארבעת אלפים,  
ותמלא ארצו חיל ונשק ויגדיל עוד ברשעו.  
שריפה ואבני בליסטראות. אחוז בכבלי פלדה  
על רצפת להט ויהי כי קרב היום,  
הצבאות בשדה המערכה ויתיצבו אלו נוכח אלו.  
ובידי יודעי העתים את פני הממלכות,  
השמר לה פן כי ביום צאתך למלחמה  
וחילך מות תמות. וגויתיהם עפר תלחכנה.  
כיום נקם ושלם כיום ההוא אמטיר על ישראל  
אמר אויב ארדף תמלאמו נפשי אריק ה' אלפים תשנ"א,  
בשנת ה' אלפים תשנ"א, רב טבחים מבגדד,  
אשר לא יספר מרוב. ויקן פלים מכלים שונים  
ויצבור רכב ברזל ופרשי אש וספינות אויר שבע מאות.  
ואין קצה למרפבותיו. ויבן סאדאם קני  
נור מפץ ואש אוכלת, על גילי טילים ועמודי אש,  
במשגר רכב נסתר במחפורת. מועד המלחמה, ויערכו  
אשר בערב הסעודית. וישלח סאדאם בידי סריסיו  
והעתונים המשורתים להגיד למלך צפון לאמר:  
תקום עלי למלחמה, אכה בך מכה רבה.  
ורותה ארץ ערב מדם חילותה, וגם ציון וישראל לא תנקה.  
יבוא לריב ציון ופלשתין. אש וגפרית ורוח זלעפות

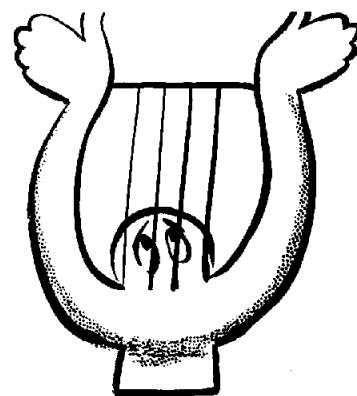
אֲשֶׁר בָּצִיִן אֶת כָּל  
אֲשֶׁר אָסַף מִלֶּךְ עִירֶךָ  
וַיִּשְׁמַע הָעָם בְּצִיּוֹן  
גַּם בְּכָל קְהִילָה וּקְהִילָה  
מִקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ  
פָּתַח גְּדוֹל לַיהוּדִים

וְרֵשֶׁת הַנֶּשֶׁק וְהַחֵלֶל  
לְהַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל,  
וַיַּחְרֹד חֲרָדָה גְּדוֹלָה.  
אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה  
סָאֲדָאם וְדָתוֹ מִגִּיעַ,  
וְצוּם וּבְכִי וּמִסְפָּד,



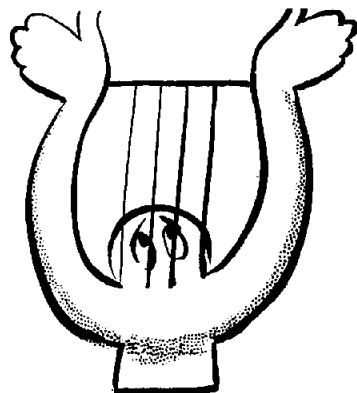
שָׁק וְאָפַר יַצַּע לְרַבִּים.  
אֶל שְׂרֵי הַתּוֹרָה הַחֲרָשׁ וְהַמְסַגֵּר,  
וַיִּבְקְשׁוּ לְדַעַת מַה זֶה  
וַיִּשְׁאַלּוּ אוֹתָם לֵאמֹר כִּדָּת  
וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי הַתּוֹרָה וּגְדוּלֵי הָעָם  
לֶךְ כְּנוּס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים  
לְמַגְדוֹל וְעַד קֶטֶן טֶף וְנָשִׁים.  
וַיִּקְרָאוּ אֶל אֱלֹקִים בְּחִזְקָה,

וַיָּבֹאוּ כָּל הָעָם  
וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָה,  
וְעַל מַה זֶה.  
מַה לַּעֲשׂוֹת לַעֲת כְּזֹאת  
לְהָשִׁיב לְכָל אֲשֶׁר שָׁאֲלָם לֵאמֹר:  
הַנִּמְצָאִים בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל  
וְאֵל יֹאכְלוּ וְאֵל יִשְׁתּוּ יוֹם אֶחָד.  
וַיִּשׁוּבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה



וּמִי יוֹדֵעַ אוֹלֵי יָשׁוּב  
כִּי קָל רַחוּם וְחַנּוּן ה'!  
וַיַּעֲשׂוּ בֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.  
הוּא חֹדֶשׁ טֹבָת,  
יוֹמִיִּים טָרָם פְּרוּץ הַמִּלְחָמָה,  
לִפְנֵי שְׂרִיד בֵּית הָאֱלֹקִים,  
אֲנָשִׁים נָשִׁים וַיְלָדִים,  
וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּתְפַּלְּלוּ,

וּמִן הַחֲמִס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם.  
וְנַחֲם הָאֱלֹקִים וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ.  
וְנַחֲם עַל הָרָעָה.  
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי  
בְּשִׁמוֹנֶה וָעֶשְׂרִים יוֹם בּוֹ,  
נִקְבְּצוּ מֵאָה אֲלֶף אִישׁ  
קָהָל רַב מְאֹד מִיִּשְׂרָאֵל,  
וַיִּכְפּוּ הָעָם הַרְבֵּה בִּכְהָ.



וַיַּעֲצֻקוּ לְאֱלֹקִים בְּקוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר:  
”לְמָה ה' יַחְרָה אֶפְרָיִם בְּעַמָּךְ  
לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם  
וַיָּבִיֵּאם לָאָרֶץ אֲבוֹתֵיהֶם  
וְאִתָּה אִמְרָת הַיָּטִיב אֵיטִיב עִמָּךְ,  
פְּלִטָה וְהִנֵּה קוֹדֶשׁ!  
וְהַנָּחִם עַל הָרָעָה.  
וְשִׁמְעָתָה שְׂמִיָּם מְכוֹן שְׁבִתָּךְ.  
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְּלוּ  
וְשִׁמְעָתָה וְסִלַּחְתָּ.  
אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים לְאַבְדֵם,  
וְהִצַּלְתָּ לַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל,  
לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ

”לְמָה ה' יַחְרָה אֶפְרָיִם בְּעַמָּךְ  
לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם  
וַיָּבִיֵּאם לָאָרֶץ אֲבוֹתֵיהֶם  
וְאִתָּה אִמְרָת הַיָּטִיב אֵיטִיב עִמָּךְ,  
פְּלִטָה וְהִנֵּה קוֹדֶשׁ!  
וְהַנָּחִם עַל הָרָעָה.  
וְשִׁמְעָתָה שְׂמִיָּם מְכוֹן שְׁבִתָּךְ.  
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְּלוּ  
וְשִׁמְעָתָה וְסִלַּחְתָּ.  
אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים לְאַבְדֵם,  
וְהִצַּלְתָּ לַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל,  
לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ

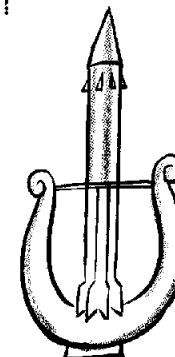
וְכָל הָעַם מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם  
וַיִּקְרָא כָּל הָעַם קוֹל גָּדוֹל:  
ה' הוּא הָאֱלֹהִים!"  
כִּי שָׁתִים רַעוֹת  
כִּי קָם עֲלֵיהֶם לְצַר וְאוֹיֵב,  
וְלֹא יִהְיֶה מָטָר.  
בֵּית אֱלֹקִים  
וַיִּתְפַּלְלוּ הָעַם גַּם  
וַיִּבְקְשׁוּ רַחֲמִים עַל  
וַיִּשְׁרִי הַתּוֹרָה הַמְּבִינִים אֶת הָעַם,  
וַיַּחְרְדוּ עַד מָאֹד,

עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה.  
"ה' הוּא הָאֱלֹהִים!  
בֵּינָם הָיָה אֵין גֶּשֶׁם בְּיִשְׂרָאֵל.  
קָרָאתָ אֶת עַמִּי.  
וְכִי עָצַר ה' אֶת הַשָּׁמַיִם  
וַיְהִי בְעַמְדָם לִפְנֵי שָׁרִיד  
לְהַקְהֵל וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשָׁם,  
עַל הַגֶּשֶׁם וְהַמָּטָר,  
הָעַם וְעַל הָאָרֶץ.  
בְּרֹאוֹתָם אֶת הָעַם בּוֹכִים  
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם: "אַל תִּתְאַבְּלוּ



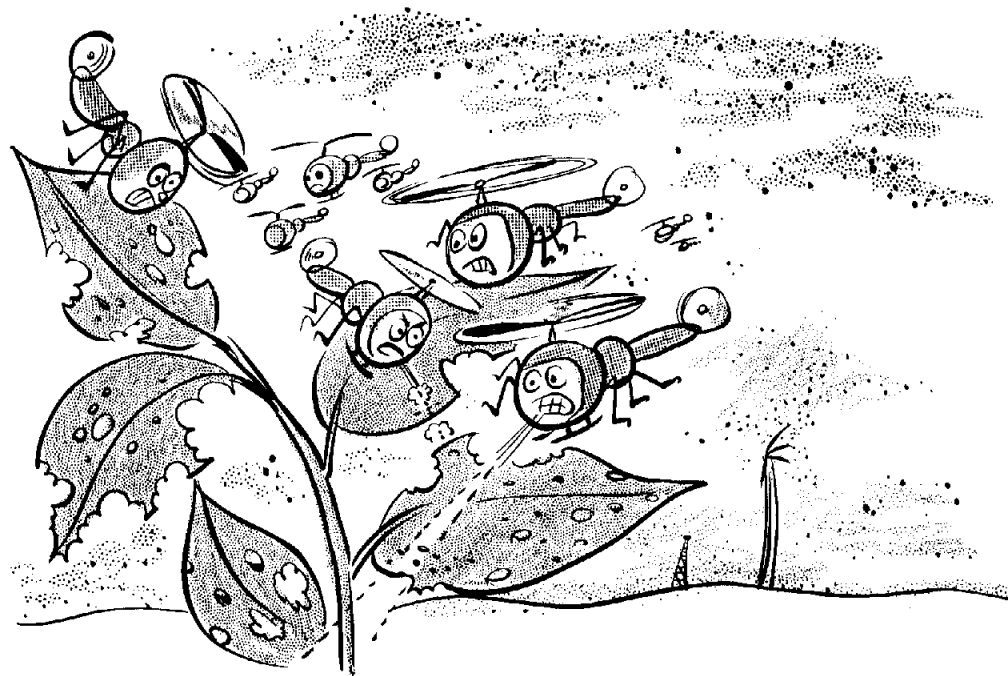
וְאַל תַּעֲצֹבוּ, כִּי  
שׁוּבוּ לְאַהֲלֵיכֶם אֵל תִּירָאוּ!  
יְשׁוּעַת ה' אֲשֶׁר  
ה' יִלְחֶם לָכֶם

תְּדוֹת ה' הִיא מַעֲזָנְכֶם.  
הַתִּיַּצְבוּ וִירָאוּ אֶת  
יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם.  
וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן



וּבְעֶשְׂתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ  
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ, בְּשֵׁשֶׁה  
לְמַנְיַן אוֹמוֹת הָעוֹלָם,  
וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ צָפוֹן  
אֲשֶׁר כָּרְתוּ עִמּוֹ בְּרִית,  
סַדְאָם מֶלֶךְ בָּבֶל,  
וְאַנְגֵּלִיָּה, אִיטָלְיָה וְצָרְפֶּת,  
כָּל אֱלֹהֵי חֲבֵרוֹ יַחַד  
וַיָּכּוּ אֶת עֵירָק מִבֵּה רַבָּה.  
בְּרוֹזל נִשְׁאוֹת בְּרוּחַ,

הוּא חֹדֶשׁ שְׁבַט,  
עָשָׂר יוֹם לַיָּרֵחַ יְנוּאָר  
וַיְהִי בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי וַתַּחַל הַמִּלְחָמָה,  
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ,  
וַיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה אֶת  
וַיָּבֹאוּ צְבָאוֹת אַמֶּרִיקָה  
מִצָּרִים וְסוּרְיָה,  
אֶל עֵמֶק הַפָּרַת וְהַחִידְקָל,  
וַיִּשְׁלַחוּ לַעֲרִיק סְפִינּוֹת  
וַיִּמְטִירוּ עָלֶיהָ מִן הַשָּׁמַיִם



קולות וברד גפץ,  
ויהי דם ואש ותמרות עשן  
בבר מאד אשר לא  
ארץ בכל מאז היתה לגוי,  
וטבח רב בבגדד,  
ועפרה לגפרית,  
והיתה כל הארץ לזפת  
וישרף חיל בנות הברית  
ואת כל בתי צבא  
ואת כל בית  
וינועו אמות הספים  
ותמלא העיר עשן.  
לחרדת אלוקים,  
מלך בכל אויב  
ונהפוך הוא אשר יכו בו  
בכל מחוזות המלך סאדאם,  
כי נפל פחדם  
כי נפל פחד אדום עליהם,  
וינועו אמות הספים  
והמעברות אשר על הפרת והחידקל  
והאגמים עליו באש,  
חדלו גבורי בכל להלחם,  
רץ לקראת רץ ירוץ  
להגיד לסאדאם מלך עירק  
ותמלא פליטי תרב ורעב,  
ומדוקרים בחוצותיה,  
וספינות האויר אשר לכבל

ותהלך אש ארצה,  
ואש מתלקחת בתוך הברד  
היה פמוהו בכל  
ויהי זבח גדול בכצרה  
ויהפכו גחליה לזפת  
וגשמי ארצה מטר שחור.  
בוערה לילה ויום לא תכבה.  
את בית המלך,  
ואת כל מגדל חרשת,  
גדול שרף באש.  
מקול הרעם.  
ותהי כל הארץ  
ויהי ביום אשר אמר  
היהודים לשלט בהם  
חילות מלך צפון  
ואיש לא עמד בפניהם  
על כל הכבלים,  
ותרעש הארץ ותרעד  
עד חורמשאר אשר באירן.  
רוצצו בברד האש ויפלו,  
ואנשי המלחמה הפשדים נבהלו,  
ישבו במצודות נשתה גבורתם.  
ומגיד לקראת מגיד בא  
כי נחרבה עירו בגדד  
ויפלו תללים בארץ פשדים  
ורבים מרוכבי רכש הברזל  
מתעצפים, עוף והמלט אל אירן.

כי נפל פחד אדום עליהם,  
מפת חרב והרג ואבדון.  
ובבגדד הבירה ובשאר ערים  
ואבד עשרים אלף איש,  
ששים אלף איש,  
בכל לחרדת אלוקים.

ויכו חילות בעירק  
ויעשו בשונאיהם כרצונם.  
הרגו חילות הברית  
מדוקרים ופצועים  
ותהי כל ארץ

### פרק י'

והיהודים אשר בציון  
היעמדו דברי סאדאם,  
ימטיר עליהם אש וגפרית.  
וסאדאם פקד את  
ויעש לארץ ישראל כאשר דבר.  
קשתו דרך ויכווננה.  
חציו לטילים יפעל.  
והיה כי ישת חשך סתרו,  
בחשכת עבי שחקים,  
ישלח ברד וגחלי אש.  
על טיל ויעף,  
וימטר על ציון  
ותשמע יללת צופר גדולה  
וקול השופר הולך וחזק מאד  
ויקומו בני ישראל  
וינוסו ויבואו אל  
מפני פחד האש.  
"בוא עמי בחדרניך

משפאים לראות  
כי הגיד להם אשר  
ויהי בחצי הלילה,  
ציון כאשר אמר,  
אז ילוש חרבו,  
ולו הכין כלי מות,  
בור כרה לטיל ויחפרהו.  
סביבות המשגר בספתו,  
אז מנגה עכיר  
וירכב ראש גפץ  
ויגדא על כנפי רוח.  
אש וגפרית ורוח הדרף ולעפות.  
בכל ארץ ישראל.  
עולה ויורד חליפות.  
לילה הם וגשותיהם וטפם,  
תוף ביתם חדר בחדר  
ויאמרו שרי האלופים אל העם:  
וסגר דלתיה בצדך

חֲבִי בְּמַעַט רָגַע  
כִּי גָז חִישׁ וַיַּעֲוֶפֶה,  
שֶׁל טִיל סָקָאד אֶל-חֹסִין.  
וַתְּהִי תַרְדֵּה גְדוֹלָה  
כִּי אָמְרוּ כָּלֵנוּ מֵתִים.  
נַחֲמָן שִׁי שָׁמוּ,  
וַיִּשְׁיחַ עִמָּם בְּרָשָׁת,  
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: מִשְׁכוּ  
לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם, וּלְבָשׁוּ הַמַּסָּכָה,  
וַיִּטְבְּלוּם בַּמִּים אֲשֶׁר בַּסֶּף.  
וְאֵל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת.  
אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ

עַד יַעֲבֹר וָעָם."  
וּמִי יוֹדַע עוֹז אָפוּ  
וַיִּשְׁמַע הָעָם וַיִּחָרֵד.  
בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,  
וַיָּקָם דּוֹבֵר הַחִיל,  
לְדַבֵּר אֶל הָעָם,  
הַלּוֹךְ הַרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל.  
וַיִּקְחוּ לָכֶם עֲרוֹכוֹת הַמָּגֵן  
וַיִּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת בֶּד פֶּשֶׁתָן  
וַהֲגַעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף  
וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ  
עַד "שָׂרֵב כְּבֹד".

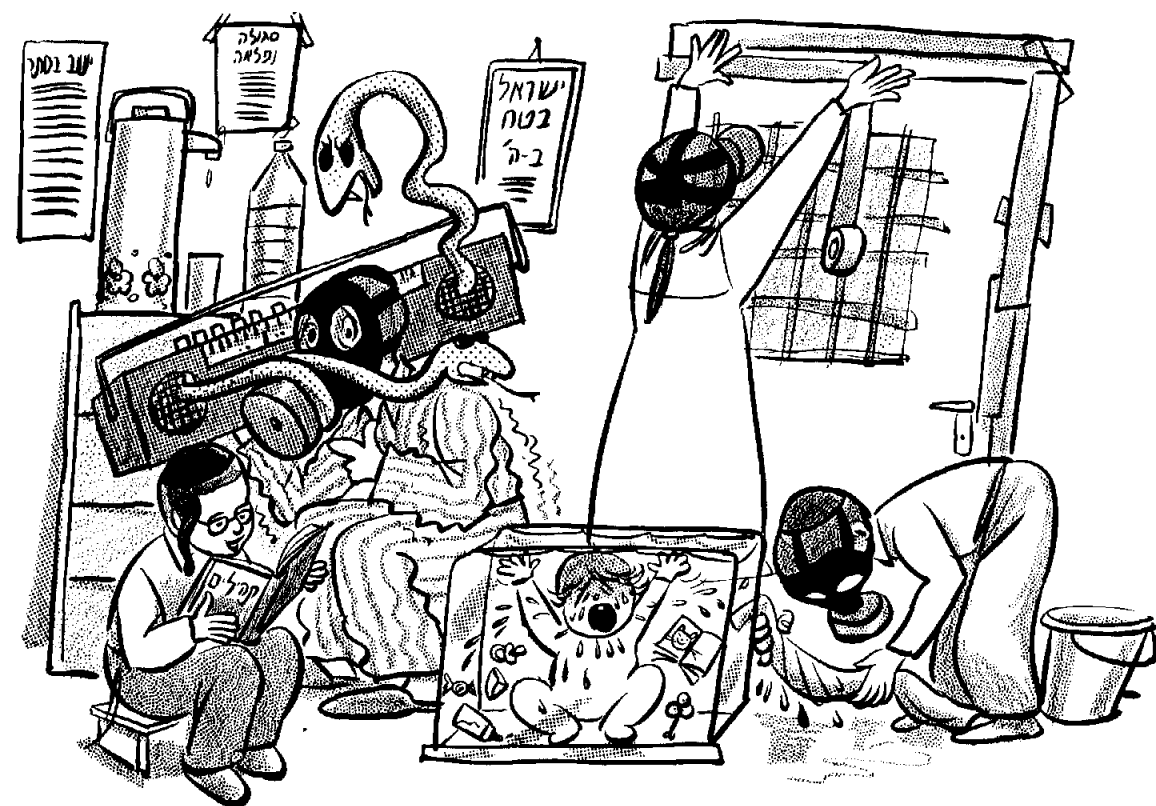
וַהֲיָה כִּי יַעֲבֹר  
לָבוֹא לַגֹּגֶף אֶת בְּתִיכֶם,  
עַל הַמִּשְׁקוֹף  
וּפִסַּח הַגּוֹז עַל הַפֶּתַח,  
לָבוֹא אֶל בְּתִיכֶם לַגֹּגֶף,  
הַזֶּה לַחֲק לָךְ וּלְבִנְיָךְ  
וַיִּשְׁמְרֶתֶם אֶת הָעֲבוּדָה הַזֹּאת,  
אוֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים  
וַיְהִי לַיִל שְׁמוּרִים  
לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

גֹּז חִישׁ וַיַּעֲוֶפֶה,  
וַרְאָה אֶת נִיר הַדְּבָק  
וַעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת,  
וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית  
וַיִּשְׁמְרֶתֶם אֶת הַדְּבָר  
עַד תֵּם מַצֵּב חֲרוּם.  
וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל  
כַּאֲשֶׁר צִוָּה נַחֲמָן שִׁי כֵּן עָשׂוּ,  
הַלִּילָה הַזֶּה, שְׁמוּרִים

## פָּרֶק י"א

וַיְהִי כִּי אָמַר סֹאדָאם  
וַיִּחַל לְהַמְטִיר עֲלֵיהֶם טִילִים,  
וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם וַיֹּאמְרוּ,  
הַזֶּה, לֶחֶם הָעֲצָבִים.  
וְרָבִים מִבְּנֵי הָאֶרֶץ  
כִּי נָפַל פֶּחַד הַטִּילִים עֲלֵיהֶם.  
אֶל שְׂרֵי הַתּוֹרָה  
כָּל הַיָּרָא וְרֹף הַלֵּבָב  
בְּאַרְצוֹת נָכַר.  
לְבַתְּיָנוּ אֲשֶׁר בַּגּוֹיִים?  
חֲלִילָה לָכֶם,  
וְלֹא תַעֲזֹבוּ אֶת הָעָם  
אֶל תִּדְמוּ בַּנֶּפֶשְׁכֶּם  
מִכָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ,  
יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים בָּאֶרֶץ

לְשַׁלַּח חֲצִירוֹ בְּיִשְׂרָאֵל  
וַתְּהִי תַרְדֵּה רַבָּה בְּצִיּוֹן,  
קִצָּה נִפְשָׁנוּ בַּלָּחִם הַקְּלוּקָל  
נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשְׁוִיכָה לַחוּץ לָאֶרֶץ.  
מִתְבַּהֲלִים וַיִּטּוּסוּ "אֵל-עַל"  
וַיָּבֹאוּ גַם אֲנָשִׁים  
וַיִּשְׁאַלוּם לֵאמֹר: הַנָּה  
יֵלֶךְ וַיָּשׁוּב לְבֵיתוֹ  
הַנֶּלֶךְ וַיָּשׁוּב גַּם אָנוּ  
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׂרֵי הַתּוֹרָה,  
לֹא תִלְכוּ שָׁמָּה  
כִּי בְרוּךְ הוּא.  
לְהַמְלִיט בֵּית הַגּוֹיִים  
כִּי רֹחַ וְהִצָּלָה  
אֲשֶׁר עֲיָנִי ה' אֱלוֹקֶיךָ בָּהּ



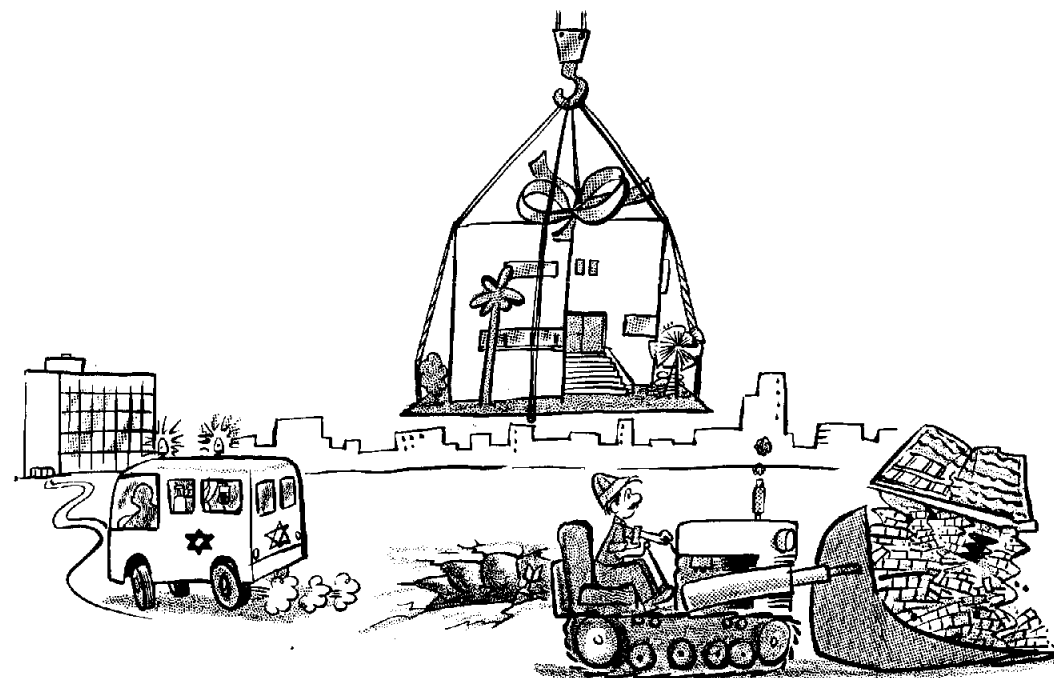
ויִוְסִיפוּ עוֹד וַיֹּאמְרוּ  
 הִנֵּה ה' תִּקְצֹר?  
 וְלֹא יֵשֶׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל,  
 הַתִּנְצְבוּ וַיֵּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה'  
 ה' יִלְחָם לָכֶם  
 וְכִי תֹאמְרוּ סֵאדָאם חוּסִין  
 חֲצִי אֵשׁ וְטִילִים,  
 אֶת הָעָם בְּצִיּוֹן  
 הִנֵּה זֶה הַדָּבָר  
 בָּזָה לָךְ לַעֲגָה לָךְ  
 אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה  
 אַתָּה סֵאדָאם חוּסִין  
 וְאָנוּ בָּאִים אֵלֶיךָ  
 שֶׁל הַלְכוֹת.  
 וְאָנוּ בָּאִים אֵלֶיךָ בְּמַסְכָּתוֹת.  
 וְאָנוּ בּוֹטְחִים בְּ"אַתֶּם"  
 אַתָּה בָּא אֵלֵינוּ בְּנֶשֶׁק כִּימִי,  
 בְּ"כִימִי" — "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל  
 כֹּה" אֱלֹדְקֵינוּ בְּכָל קָרָאנוּ אֵלֵינוּ.  
 אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְהִבִּיא  
 אֲטוּמִי בִיּוֹלֹגִי כִימִי,  
 בְּ"אַב"ךָ אֲשֶׁר הֵם  
 לֹא יְטוֹשׁ ה' עִמּוֹ  
 כִּי לֹא בְּחֶרֶב  
 כִּי לֹה' הַמְּלַחְמָה,  
 כִּי יֵשׁ אֱלֹדְקִים לְיִשְׂרָאֵל  
 וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כָל

מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה.  
 שְׂרֵי הַתּוֹרָה לְכָל הָעָם.  
 עֲתָה תֵּרְאוּ כִּי לֹא יָנוּם  
 בַּק חֲזָקוֹ וְאַמְצּוֹ אֶל תִּירָאוֹ,  
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם,  
 וְאַתֶּם תִּתְּרִישׁוּן.  
 אָמַר לְשִׁלַּח אֶרְצָה בְּנֶעֱן  
 וַיֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לִלְחָם  
 בְּנֶשֶׁק כִּימִי וּבְאַטוּם.  
 אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ.  
 בַּתּוֹלַת בַּת צִיּוֹן,  
 קִהַלַת הַיְּהוּדִים.  
 בָּא אֵלֵינוּ בְּטִילִים,  
 בַּתְּהִלִּים וּבַתְּלֵי תִילִים  
 אַתָּה הִבֵּאתָ עֲלֵינוּ מַסְכּוֹת  
 אַתָּה בָּא לִקְרָאנוּ בְּ"אַטוּם"  
 דְּבַקִּים בָּה' אֱלֹדְקִים.  
 וְאָף אָנוּ בָּאִים אֵלֶיךָ  
 אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹדְקִים קְרוֹבִים  
 וְעוֹד נֹאמַר לוֹ לְמַלְךְ בְּכָל,  
 עֲלֵינוּ אַב"ךָ — לֹאמַר  
 וְאָף אָנוּ בָּאִים אֵלֶיךָ  
 אֲמוּנָה בְּטַחֲוֹן כִּי  
 וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב.  
 וּבַתְּנִית יְהוֹשִׁיעַ ה',  
 וַיַּדְעוּ כָּל הָאָרֶץ  
 כֹּה אָמְרוּ שְׂרֵי הַתּוֹרָה  
 הָעָם וַיָּרוּחַ לָהֶם.



וישלח סאדאם חוסין  
הנחשים השרפים.  
יצא צפע  
ויהי כל נחש צפע  
וכל טיל מושיב  
ב"שרב כבד",  
מארץ עירק, חצי גבור,  
ומראיהם כגחלי אש  
ויבואו על אדמת ישראל,  
ערף לפני אויביו.  
תל אביב היושבים אל נהר הירקון,  
ויהרסו בתים ויפלו המדרגות

בעם ישראל את  
כי משרש נחש  
ופריו טיל שרף מעופף.  
מבשר טיל משמיע צפירה,  
יחידים ביתה ומוציא אסירים  
ויעופו הטילים ממרחק,  
שנונים עם גחלי רתמים,  
ומן האש יוצא ברק,  
ויהפך ישראל למלחמת  
ויהי רעש גדול על  
המה אזור א' במדינת היהודים.  
וכל חומה לארץ תפול.



ויהרס הקיר עד הגיעו  
ויהיו כחציר הגגות  
ויהיו הבתים לשמה כרגע,  
בימים ההם בא מספר  
לפני אחשוורפני המס אשר בציון.  
ובנותיה הרסו הטילים ואבד  
והבתים האחרים אשר  
מגיע מספרם לאלפים.  
ההרואים במכת אבדן הבתים,  
אדם אחד נהרג.  
אשר נפלו על יושביהם  
לא נהרג איש,  
ויעלום מבור שאון מטיט  
ויהי לפלא.  
עשה ה' נס להתנוסס,  
כי נוראות נפליתי  
ונפשי יודעת,  
מאת ה' היתה זאת.  
ויהי בראותם את  
ידלמים אין להם  
ולבוז בוז להשיב  
שלחו את גדם  
ויתפשו שוטרים ויאמרו להם  
באים לעת כזאת?  
ויתמהו גם כל העם  
ויאמרו מה הם האנשים הללו  
האין אלוקים בלבכם?

אל הארץ ונגלה יסודו,  
וישימם כעפר להוש.  
ספו תמו מן בלהות,  
הבתים ההרואים באזור א'  
וידע כי בתל אביב  
כליל חמש מאות בתים.  
נהרסו אף קמץ  
בימים ההם בא מספר  
ויראו כי אף  
ובכל הבתים האחרים  
אשר בחדרים האטומים,  
ויצאו כלם מן ההריסות,  
היון והנה כלם בריאים ושלמים.  
ובינו העם כי  
ויאמרו כלם אוֹדך ה'  
נפלאים מעשיך  
ויאמרו כל העם  
בעת ההיא ויהיו אנשי בליעל,  
הבתים באין חומה ובריח,  
וימהרו לשלל שלל  
גדם על התרבות ובבזה  
מהר שלל חש בז.  
הלשלל שלל אתם  
הלבו בז הקהלתם קהלכם?  
איש אל רעהו  
האם אבד להם צלם אלוקים,  
ויבושו ישראל בפרי

בְּאוֹשִׁים זֶה  
וַיְהִי כִּי רַבִּים הָיוּ  
וַיֹּאמְרוּ מִי יִתְּנֵנוּ מְלוֹךְ אוֹרְחִים,  
וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ שְׁמִיר  
וְלֹא חֲשׂוֹדְרָפְנִים אֲשֶׁר עַל  
מִדְּוַע אֵינְכֶם מְחֻזְקִים  
שֶׁל הָאֲנָשִׁים הֵלְלוּ?  
וַגִּזִּית נִבְנָה, שְׁקָמִים גִּדְּעוּ  
וַעֲמָה, אֶל תִּקְחוּ כֶסֶף מֵהֶם  
וּלְכֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנוּהוּ.  
עַל מִס רְכוּשׁ לְכַלְתִּי  
לְכֶדֶק הַבַּיִת.  
אֲשֶׁר נָפַל בְּהִרְסוֹתָיו,  
עַל פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָד  
לֹא יִחְלִיפֵנוּ וְלֹא יִמִּיר  
כְּעֶרְכָּךְ הַשְּׁמָאִי בֶן יִהְיֶה.  
עַל יָד עוֹשֵׁי הַמִּלָּאָה  
וְלִבּוֹנִים הַעוֹשִׂים אֶת הַבָּתִּים.  
וְלִקְנוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מְחֻצָּב  
הַבַּיִת לַבָּתִּים הַהִרוֹסִים.  
לְכָל אֲשֶׁר נִהְרַס בֵּיתָם.

וַיְכַדֵּי בְּזִיוֹן וְקֶאֶץ.  
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָפַל בֵּיתָם  
הֵישׁ לָנוּ מְקוֹם לָלוֹן?  
אֲשֶׁר בְּצִיּוֹן לְסָרִיסִיו  
מִס רְכוּשׁ לֵאמֹר אֲלֵיהֶם  
אֶת בְּדֶק הַבַּיִת  
כִּי הִנֵּה לְבָנִים נָפְלוּ  
וְאֲרָזִים נִחְלִיף.  
כִּי אִם מֵאוֹצֵר הַמְּדִינָה.  
וַיֹּאמְרוּ הָאֲחֻשְׁדֹּרְפָּנִים אֲשֶׁר  
קָחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָאֲנָשִׁים  
וַיָּבֹאוּ הָאֲחֻשְׁדֹּרְפָּנִים מִבַּיִת לְבַיִת  
וְהִעֲרִיף אוֹתוֹ הַשְּׁמָאִי  
בַּעַל הַבַּיִת יַעֲרִיכֵנוּ הַשְּׁמָאִי.  
אוֹתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב  
וַיִּתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַמִּתְכַּן  
וַיּוֹצִיאוּהוּ לְחֹרְשֵׁי הָעֵץ  
וְלַגֹּדְרִים וְלַחֹצְבֵי הָאֲבָן  
לְחֻזַּק אֶת בְּדֶק  
וּלְהַקִּים מִחֻדָּשׁ בַּיִת  
וַתְּהִי הַעֲבוּדָה רַבָּה עַד מָאֹד.

### פֶּרֶק י"ג

וְה' פָּקַד אֶת הָאָרֶץ  
וַיְהִי תַלְמִיָּה וַיִּמּוֹגְגָנָה בְּרִכְבִּים,  
וַיִּרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְּבָר

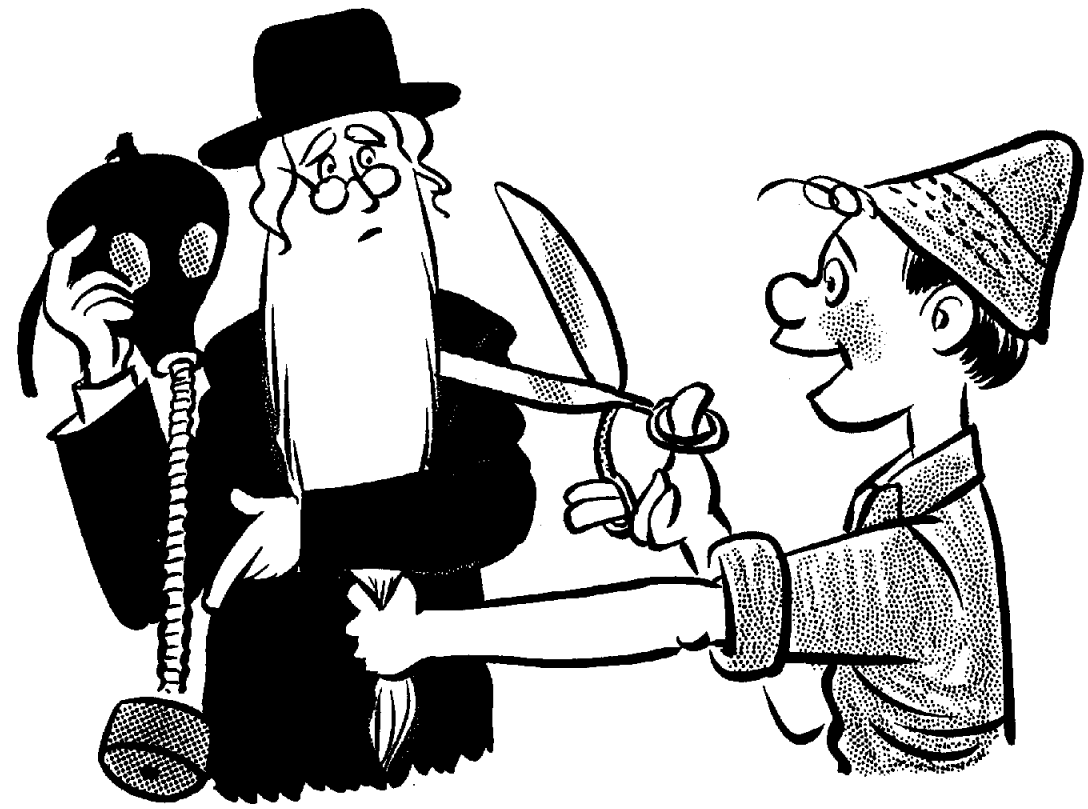
בְּגִשָׁם וַיִּשְׁוֹקֶקָה.  
פָּלַג אֱלוֹקִים מְלֵא מִים.  
וַגִּיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה.

לְקוֹל תִּתּוֹ הַמּוֹן  
וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ,  
וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו.  
הַעֲשֵׂתִי עֲשֶׂר הוּא חֻדָּשׁ שְׁכֵט  
וַיְהִי גִשָּׁם עַל הָאָרֶץ  
וַיִּתְּמְלְאוּ כָּל מַעֲיָנוֹת הַיַּרְדֵּן  
בַּעֲצָם הַמִּלְחָמָה הַזֹּאת  
וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעָם  
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ.  
וַתַּעֲגִנִי, אִם אֵלֶיךָ  
עַל אֵף אוֹיְבִי  
וַיִּסְיֵפוּ עוֹד הַרְבוֹת תִּפְלָה לֵאמֹר  
וְהִרְאֵנוּ עוֹד חֲסִדְךָ,  
אֶת סֵאדָאָם הַרְשָׁע  
וְאִם עַד הִנֵּה  
אֲנִי ה' אֵל תַּשְׁשֵׁנוּ לְנִצָּח  
כַּאֲשֶׁר יִחְלְנוּ לָךְ.  
אֲנָשִׁים רָעִים אֲשֶׁר  
לְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים.  
מִצִּיל ה' אֶת יִשְׂרָאֵל  
שְׁלַח ה' בְּרַכַּת  
וַיִּרְאוּ רֹאֵה וְלֹא יִדְּעוּ  
כִּי הַשֶּׁמֶן לֵב  
וַעֲיִנָּיו הִשָּׁע לְכַלְתִּי  
וַיִּקְוֵמוּ רִשְׁעִים אֵלָיו  
וַיִּדְּבְרוּ הָוֹת וּמִרְמוֹת,  
אֵיךְ לְהִרְחִיק הָעָם מֵאֱלֹהָיו.

מִים בְּשָׁמַיִם  
בְּרָקִים לְמִטָּר עֲשֵׂה  
בְּשָׁנָת תִּשְׁנִי"א בְּחֻדָּשׁ  
נִפְתָּחוּ אֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם.  
יוֹם וְלַיְלָה.  
וַמַּעֲיָנוֹת תַּהוֹם רַבָּה.  
כָּא הַגִּשָּׁם עַל הָאָרֶץ,  
וַיֹּאמְרוּ: הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב  
וַיֹּאמֶר הָעָם בְּיוֹם קִרְאָתִי  
בְּקָרֹב צֵרָה תַּחֲיִנִי.  
תִּשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי.  
ה' יִגְמֹר בְּעָדִי  
אִם תִּקְטֹל אֱלֹהִים  
וְאֲנָשִׁי דָמִים סוּרוּ מִנִּי.  
עֲזוּרוּנִי רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזוּבוּנִי חֲסִדְךָ,  
וַיְהִי חֲסִדְךָ ה' עָלֵינוּ  
וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּקְוֵמוּ בָּעָם  
לֹא שָׁתוּ לָבָם  
אֵף כִּי רָאוּ אֲשֶׁר  
מִחֲצִי סֵאדָאָם, וְכִי  
גִשָּׁם עַל הָאָרֶץ.  
וַיִּשְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְלֹא הִבִּינוּ.  
הָעָם הִנֵּה וְאֲזַנְיוֹ הִכְבֵּד  
רְאוֹת נִפְלְאוֹת ה'.  
וַתִּכְבַּעַר אֵשׁ בְּקִרְבָּם  
כָּל הַיּוֹם יִהְיֶה גִירוֹ מִלְחָמוֹת,  
כֵּן יִרְאֶה הָעָם בְּעֵינָיו

וּבְאֲזֻזֵי יִשְׁמַע  
 וַיִּטְמְנוּ גָאִים אֵלָיו פֶּחַ  
 לֵידָּ מַעְגָּל FM-AM  
 לְהוֹדְעוֹת דּוֹבָר הַחֵיל נִחְמָן שִׁי.  
 וּמוֹקְשִׁים שָׁתוּ לָמוֹ,  
 וַיִּלְעִיגוּ בְּרִשְׁתִּי  
 בְּשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֹאשׁ.  
 כָּל הַיּוֹם הֶבֶל יִהְיֶה.  
 דָּרְכוּ חֶצֶם דָּבָר מֶר.  
 לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם.  
 כִּי בָאוּ בְּעִיר בְּנֵי בָרֶק

וּלְכָבוֹ יִבִּין וְשֶׁבֶת בְּחִשּׁוּבָה.  
 וְחֻבְלִים פָּרְשׁוּ רִשְׁתִּי  
 וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם לְהַאֲזִין בְּרִשְׁתִּי  
 וַיִּטְמְנוּ בְּרִשְׁתִּי פֶחַ  
 שֶׁם חֲשָׁבוּ לְדַחּוֹת פַּעְמִי תְּשׁוּבָה.  
 כָּל הַיּוֹם יִפְטִירוּ  
 הַשּׁוֹמְרִים הַכְּלִי שְׂוֹא  
 וַיִּשְׁנֻנוּ בַּחֲרֹב לְשׁוֹנָם  
 וַיּוֹרֶם אֱלֻקִּים חֵץ פִּתְאֹם  
 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ  
 אֲנָשִׁים 'רָאִי ה'



אֲשֶׁר זָקֵן לָהֶם  
 וַיִּגְזְלוּם מִן הַיְלָדִים  
 וַיַּפִּיחוּ הַזָּדִים בְּמַפּוֹחֵיהֶם  
 וַיִּצְיָאוּ דִבְתָּם רָעָה.  
 וַיִּתְמָלְאוּ 'רָאִי ה' חֲמָה  
 אֲשֶׁר עַד עֵתָה נִשְׁכַּחְנוּ  
 וּכְאֲשֶׁר מְגֹרֵר מִסְכִּיב  
 וַיִּחְלְקוּ לְכָל הָעָם מַסְכּוֹת  
 וְכִי אָנוּ תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ,  
 וְעֵתָה כְּאֲשֶׁר הַחֲלָם לַעֲשׂוֹת  
 וְהִנֵּה סִבְבוּנוּ פָּרִים רַבִּים,  
 כְּאֲרִיָּה טוֹרֵף וְשׂוֹאֵג,  
 וְקִצְרֵי נְשִׁימָה בְּחִנְפֵי לַעְגֵי מַעֲוָג.  
 וַעֲדַת מְרַעִים הַקִּיפּוֹנוֹ.  
 'רָאוּ כִי יִחְלְקוּ בְּגָדֵי לָהֶם  
 וּכְדֵי בְזִיוֹן וְקִצְף.  
 שְׁנֵאתִי הַשּׁוֹמְרִים הַכְּלִי שְׂוֹא,  
 מִכָּל צוּרְרֵי הַיִּיתִי  
 כִּי שְׁמַעְתִּי דַבַּת רַבִּים  
 וְאֵהִי נִגְוָע כָּל הַיּוֹם  
 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּקְוֶמוּ  
 וַיִּמְצְאוּ כִּי אֵךְ שֶׁקֶר  
 וַיִּכְשִׁילוּהוּ עֲלִימוֹ לְשׁוֹנָם,  
 הַדּוֹכְרוֹת עַל צַדִּיק  
 אֲזַיִסְכֵּר פִּי דּוֹבְרֵי שֶׁקֶר,  
 וַיִּשְׁמְחוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב,  
 חִפְרוּ מִבְּקָשֵׁי רָעָתָם.

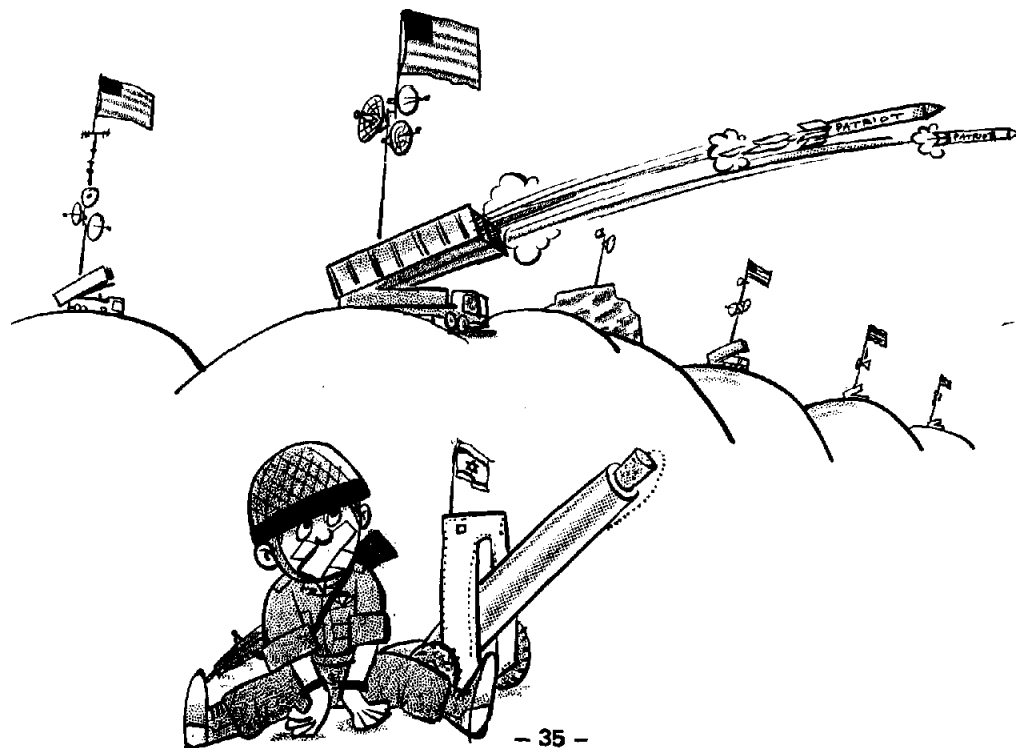
וַיִּקְחוּ מַסְכּוֹת אֶבֶ"כ  
 וּמִן הַחֲוָלִים אֲשֶׁר קָצְרָה נְשִׁימָתָם.  
 וַיַּפִּיחוּ שֶׁקֶר בְּ'רָאִי ה'.  
 וְהַעִיר בְּנֵי בָרֶק נְבוֹכָה.  
 וַיֹּאמְרוּ הַנִּשְׁמָע כְּדָבָר הַזֶּה  
 כִּמֶּת וְלֵב הֵינּוּ כְּכִלֵי אוֹכֵר.  
 מִפֶּחַח אוֹיֵב  
 אֵין דּוֹרֵשׁ לְנִפְשָׁנוּ?  
 חֲרַפַּת אָדָם וּכְזוּיֵי עָם?  
 לְתַת מַסְכּוֹת גַּם לָנוּ  
 פָּצוּ עֲלֵינוּ פִּיהֶם  
 נֶאֱסָפוּ עֲלֵינוּ גִבִּים  
 כִּי סִבְבוּנוּ כְּלָבִים  
 וְהֵם כָּלָם יִבִּיטוּ  
 וְעַל הַמַּסְכָּה יִפִּילוּ גּוֹרֵל.  
 וַיֹּאמֶר כָּל אִישׁ 'רָא ה',  
 עֲשֵׂשָׁה בְּכַעַס עֵינֵי.  
 חֲרַפָּה וְלִשְׁכֹּנֵי מָאֵד,  
 מְגֹרֵר מִסְכִּיב בְּהִנְסָדָם יַחַד עָלֵי.  
 בְּרִשְׁתִּי זֶה טְמֵנוּ לִי.  
 אֲנָשִׁי הִגֵּ"א וַיִּחְפְּשׁוּ חֶפֶשׁ מְחוּפָּשׁ.  
 טָפְלוּ יוֹדִים עַל 'רָאִי ה',  
 אֲזַי תִּמְלֶמְנָה שׁוֹפְתֵי שֶׁקֶר  
 עֵתֶק בְּגִאָוָה וְכוּז.  
 יִבוֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם.  
 כִּי בּוֹשׁוּ כִי

וַיְהִי כִּי נָפְלוּ הַטִּילִים בְּצִיּוֹן  
הַנִּשְׁמַע כְּזֹאת מֵאֵז הַיּוֹתֵנוּ לְמַדִּינָה  
הָיָה לֹא תִהְיֶה כְּדֹכֵר הַזֶּה,  
הַנִּהְיָה כְּצֶאֱן אֲשֶׁר  
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִים בְּחִלָּשֶׁת  
וְהָיָה אִם הַתּוֹרֵשׁ נִחְרִישׁ  
לָנוּ גַם מִמָּקוֹם אֲחֵר.  
עַמִּי עָרַב לֹאמַר נִרְפִּים הֵמָּה  
וַיֹּאמְרוּ רָאשֵׁי הַחֵיל  
הַכֹּה נִכָּה בּוֹ בְּמִלָּךְ עֵירֶק  
הַכֹּה נִסִּיר אֶת  
וַיִּשְׁמַע גִּ'וֹרְג' בּוֹשׁ מִלֶּךְ צָפוֹן  
וַיִּמְהַר לְשַׁלַּח שְׁלִיחִים לְצִיּוֹן לֵאמֹר  
הַשְׁמָרוּ לָכֶם מַלְעָנוֹת אֶת  
וַיֹּאמֶר גִּ'וֹרְג' בּוֹשׁ  
דּוֹמִי אֶל יוֹשְׁבֵי כְּשָׂדִים,  
וְנִשְׁמַתִּי אֶת נִקְמַתְךָ  
וְהוֹכַשְׁתִּי אֶת מְקוֹר הַטִּילִים.  
עַל עֵירֶק פֶּן יִכְלַע לָנוּ.  
אֶת אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְעֵירֶק,  
וְאַתָּם בְּשׂוֹכָה וְנַחַת תִּנְשְׁעוּן  
כֹּה אָמַר גִּ'וֹרְג' בּוֹשׁ לְשֹׁמֵר  
וַיַּעֲנוּ רָאשֵׁי הָעָם  
וַיֵּמָּה נַעֲשֶׂה לַעֲת כְּזֹאת  
הַנִּכְפָּה כְּאַגְמוֹן רָאשֵׁנוּ?  
אֶת תֵּל אָבִיב לְגַל חֲרָבוֹת

וַיֹּאמְרוּ רָאשֵׁי הָעָם וְאֲנָשֵׁי הַחֵיל.  
כִּי יִכָּה בָנוּ אוֹיֵב וְאָנוּ נִחְשָׁה??  
הַנִּכְפָּה כְּאַגְמוֹן רָאשֵׁנוּ,  
לְטוֹחַ הַטִּילִים יוֹכֵל?  
הָעָם בְּצִיּוֹן מַחְרִישִׁים הֵם,  
כְּעֵת הַזֹּאת רָשַׁע וְהִתְקַפָּה יַעֲמֹד  
כִּי יִרְהֹבוּ בָנוּ כָּל  
נִרְפִּים הַיְּהוּדִים בְּצִיּוֹן.  
הַכֹּה נִסִּיר מֵאַתָּנוּ הַתְּרַפָּה,  
וְגִמּוֹל יֵדִיו נַעֲשֶׂה לוֹ.  
הַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת מִתַּחַת יְדֵינוּ.  
כִּי אָמַר יִשְׂרָאֵל לַהֲכֹת בְּבָבֶל,  
לְשֹׁמֵר וּלְשָׂרֵי הַחֵיל.  
סָאֲדָאם חוֹסִין מְטוֹב וְעַד רַע,  
דּוֹמִי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן,  
כִּי הִנְנִי רַב אֶת רִיבְךָ  
וְהִתְרַבְּתִי אֶת H2 ו־H3  
רַק אֵל תִּהְרָסוּ לַעֲלוֹת  
הַתִּנְצָבוּ בְּגִי צִיּוֹן וּרְאוּ  
אָנוּ נִלְחָם לָכֶם וְאַתָּם תַּחְרִישוּן.  
כְּהַשְׁקֵט וּכְבִּטְחָה תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶם,  
וּלְשָׂרֵי הַחֵיל אֲשֶׁר בְּצִיּוֹן.  
אֶת גִּ'וֹרְג' בּוֹשׁ וַיֹּאמְרוּ לוֹ,  
אֲשֶׁר יָפְלוּ הַטִּילִים בִּינוֹתֵינוּ  
הַנִּתֵּן לְסָאֲדָאם חוֹסִין לְשִׁים  
קִרְיָה בְּצוּרָה לְמַפְלָה?

וַיַּעַן בּוֹשׁ וַיֹּאמֶר  
כִּי הִנֵּה אֲשֶׁר יוֹרָה  
אֶל הָעִיר הַזֹּאת,  
לְהוֹשִׁיעָה לְמַעַנִי וּלְמַעַן  
כִּי הִנֵּה כָּרֵב רַכְבִּי  
וְאִבּוֹא מִרוֹם קִצּוֹ  
שֵׁם אֲשַׁפֵּף סוּלָּלָה  
וְהָיָה כִּי יָבוֹא טִיל סָקָאד מֵעִירֶק  
וְהִתְחַרֵּב בְּכַף פַּעֲמָיו  
כֹּה אָמַר גִּ'וֹרְג' בּוֹשׁ  
וַיַּעַשׂ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר  
עַל כָּל גְּבָעָה גְבוּהָה  
וַיִּשְׂאוּ הַיְּהוּדִים עֵינֵיהֶם  
סוּלָלוֹת הַפִּטְרִיּוֹט  
וַיֹּאזְנוּ הַיְּהוּדִים לְהִתְחַרֵּשׁ

אֵל תִּירָאוּ מַחְצִיו שֶׁל מֶלֶךְ בָּבֶל.  
חֵץ וְטִיל מַעֲפָה לֹא יָבוֹא  
וְנִנּוּתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת  
אֲחִי וְרַעִי הָעָם אֲשֶׁר בְּצִיּוֹן.  
אֲנִי עֲלִיתִי מִרוֹם הָרִים  
וְגַם הָרִי כְּרַמְלוֹ  
וְאַצִּיב טִילִי פִּטְרִיּוֹט,  
אִזִּי יִקְדָּמוּנוּ מִגֵּן פִּטְרִיּוֹט  
כָּל טִילִי מְצוֹר.  
לְשָׂרִים וּלְאַחֲשֹׁדֶרֶתָנִים אֲשֶׁר בְּצִיּוֹן.  
וַיַּצֵּב סוּלָלוֹת טִילִי פִּטְרִיּוֹט  
וְעַל כָּל מְקוֹם נִשְׂאָה.  
וַיִּרְאוּ מָה נָּאוּ עַל הָהָרִים  
מִכְשָׁרֵי טוֹב מִשְׁמִיעֵי יְשׁוּעָה.  
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֶלֶךְ צָפוֹן.



וַיְהִי כִּי בָּא טִיל סָקָאד לְצִיּוֹן  
וַיִּרְדְּפֵנוּ וַיִּכְנּוּ עַד חֲרָמָה  
אֹךְ קָרָה אֲשֶׁר נֹדְהָ הַפִּטְרִיּוֹט  
אוֹ כִּי פָּגַע בּוֹ רַק בְּקֻצָּהּ,  
עַל הָעִיר וַיִּכְיֹאוּ הָרֶם וְחֲרָפָן.  
כִּי אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת  
וְאִם ה' לֹא יִשְׁמֹר עִיר  
וַיְהִי כִּי הִחְרִישׁוּ הַיְּהוּדִים

וַיִּקְדְּמוּ טִיל פִּטְרִיּוֹט  
עַד בִּלְתִּי הַשְׁאִיר לוֹ שְׂרִיד.  
אֲלֵי הַסָּקָאד וַיִּחְטִיאוּ,  
וַיִּפְּלוּ שְׁבָרֵי הַסָּקָאד  
אֹז רָאוּ הָעָם וַיִּכְיֹאוּ  
שָׁוָא עֲמָלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ,  
שָׁוָא שְׁקָד שׁוֹמֵר פִּטְרִיּוֹט.  
וְלֹא הִשְׁבִּיחוּ לְסָאדָאם חוּסִין עַל  
מַעֲלָלָיו.

וַתַּעַל קִרְנָם בְּעֵינֵי כָּל הָעַמִּים,  
יְהוּדוֹן יְהוּדוֹן,  
לְיִשְׂרָאֵל יוֹבִילוּ מַלְכִּים שִׁי,  
וְשָׁלִיחַ מִגְרַמְנִיָּה מִתְרַפֵּס  
כֹּה עֲלֵתָה קִרְנָה  
וַתִּקַּח מִתְּנוֹת בְּאָדָם,  
וְעַמִּי עָרַב וַתַּחֲשִׁכֶנָּה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת,  
לְמוֹקֵשׁ בְּשָׁלְחוֹ טִילִים לְצִיּוֹן.  
הַיְּהוּדִים חָנָם עֲצָמוֹ  
וַיַּחֲדֹר אֹף מַלְכֵי עָרַב עַד מָאֹד.  
שְׁלוּשִׁים וַתִּשְׁעָה בְּמִסְפָּר.  
מִתְבַּהֲלִים כִּי נָפַל  
וַיִּשְׁאוּ עֵינֵיהֶם יְרוּשָׁלַיִם וַיֹּאמְרוּ,  
קְרוּבָה לְנוֹס שָׁמָּה,  
פֶּן תִּדְבַּקְנוּ הָרָעָה וּמִתְּנֹנִי,  
וְאֲנָשִׁי תֵּל-אֲבִיב בָּאוּ יְרוּשָׁלַיִם,  
וַיִּשׁוּבוּ לְתֵל-אֲבִיב,  
וְלַעֲבֹדָתוֹ עָרֵי עָרַב

אֹז מַלְכֵי צָבָאוֹת  
וַצִּיּוֹן יוֹשְׁבַת בַּיִת תַּחֲלֹק שָׁלָל,  
יֹאחֲזִי סוֹלְלוֹת פִּטְרִיּוֹט מִנִּי הוֹלֵנָד.  
בְּרָצִי פֶסֶף לְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵיהֶם.  
שֶׁל צִיּוֹן לְמָרוֹם  
וַיִּרְאוּ זֹאת סוּרְיָה וּמַצְרַיִם  
וַיֹּאמְרוּ עַד מָתִי יִהְיֶה סָאדָאם זֶה לָנוּ  
כִּי הִנֵּה בְּאֻלְתּוֹ שׁוֹנְאִינוּ  
תַּעַל קִרְנָם בְּגוֹיִים,  
וַיּוֹסִיפוּ הַטִּילִים לְבֹא לְצִיּוֹן,  
וַרְבִּים מִבְּנֵי תֵּל-אֲבִיב  
פָּחַד הַטִּילִים עֲלֵיהֶם.  
הִנֵּה נָא הָעִיר הַזֹּאת  
נִמְלָטָה נָא הַהֲרָה  
וַיְהִי הַשְׁמֶשׁ בָּא וַעֲלָטָה הָיָה  
וַהֲשִׁמָּשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ  
וַיִּצְאוּ כָּל אָדָם לִפְעָלוֹ  
וַיַּעֲרַב שָׁבוּ יְרוּשָׁלַיִם.

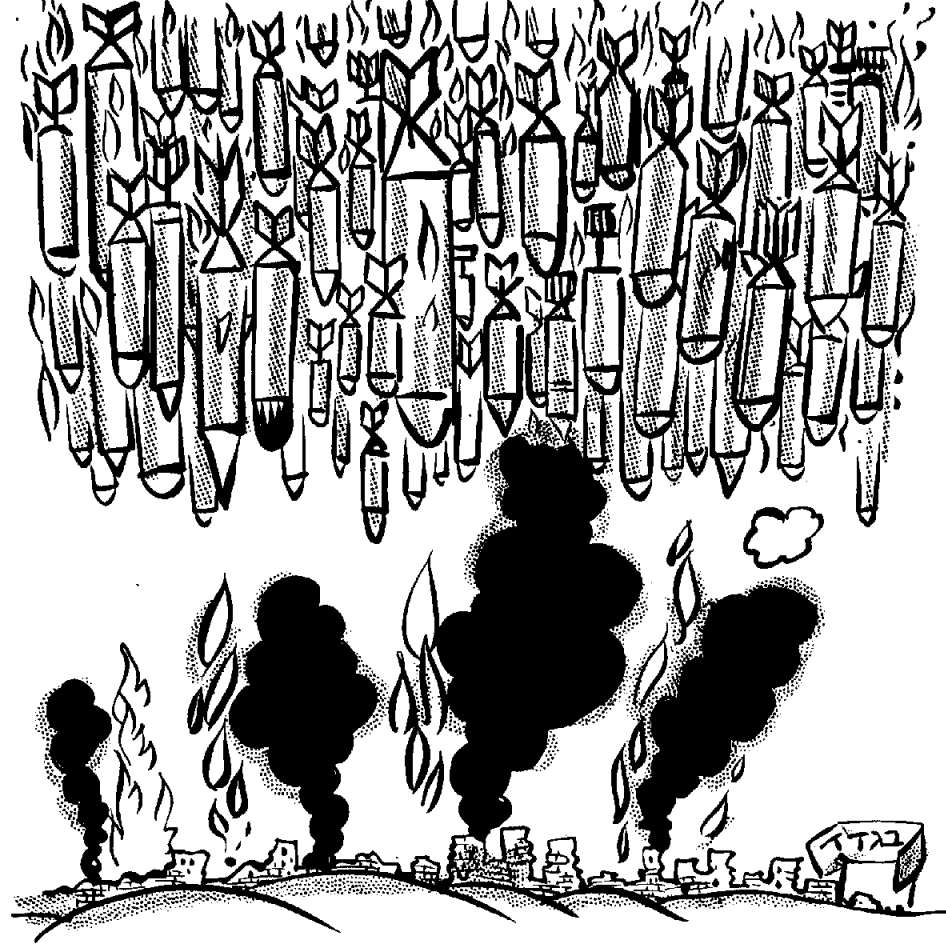
וַיְהִי כִּי שָׁאֲלוּ בִירוּשָׁלַיִם  
מִדּוּעַ בָּאתָ הַלּוֹם?  
נָתַן ה' עֲמָדִי הִיא  
וַיֹּאמְרוּ לְאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂיתָ  
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה ה"נְחַשׁ-צָפַע"  
כֹּה עָשׂוּ אֲנָשֵׁי תֵּל-אֲבִיב

אֶת אִישׁ תֵּל אֲבִיב  
וַיֹּאמֶר, הָאִשָּׁה אֲשֶׁר  
הִשְׁיֵאתִנִּי כִּי יֵרָאָה.  
כִּי קָמַת לְבָרַת?  
הוּא הִשְׁיֵאתִנִּי וְאֶבְרַח.  
עַד תָּם הַמִּלְחָמָה.

## פֶּרֶק ט"ו

וַהֲמַלְחָמָה הָיְתָה עַל בָּבֶל,  
וַיָּכּוּ סְפִינּוֹת הָאוּר אֲשֶׁר  
וַיִּמָּטִירוּ עַל עֵירָק אֵשׁ וּגְפָרִית.  
יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא תַפּוּג,  
עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת.  
וַיִּשְׁלַח אֶל סָאדָאם  
עַד מָתִי מֵאֲנֵת לַעֲנוֹת  
לְהַרְפוֹת מִכּוּוִיֹּת אֲשֶׁר כְּבִשְׁתָּ.  
הִנֵּה אָתָּן אָנֹכִי  
אֲשֶׁר בָּהּ תּוֹכַל לְהַסּוּג אַחֲזֹר בְּכַבּוֹד.  
אֵינְעָצָה לָךְ מֵהָר  
וַיִּמָּאֵן סָאדָאם לִשְׁמֹעַ גֵּן לְזֹאת  
וְגַם בּוֹשׁ לֹא אָכָה שְׁמוּעַ  
בְּעֵינָיו תְּכִנִּית גּוֹרְבָצִיב.  
הוּא שׁוֹר הַצָּבָא אֲשֶׁר לְבוּשׁ,  
בֵּיתוֹ שֶׁל סָאדָאם חוּסִין.  
פָּנִים אֶל פָּנִים נִלְחָם אוֹתוֹ.  
אֶת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה עַד תּוֹמָה.

כְּבִדָּה מָאֹד, אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה כְּמוֹהָ,  
לְמַלְךְ בּוֹשׁ  
וַתְּהִי הָאֵשׁ בְּבִגְדֵי וּבְבִצְרָה  
וַיִּשְׁחָקֵם בּוֹשׁ כְּעָפָר  
וַיִּקַּם מֶלֶךְ רוּסִיָּה הוּא גְּוֹרְבָצוּב  
מֶלֶךְ בָּבֶל לֵאמֹר לוֹ.  
מִפְּנֵי בּוֹשׁ וּמִפְּנֵי מוֹעֶצַת הַבִּטְחוֹן,  
הִטְרַם תְּדַע כִּי אֲבִדָּה עֵירָק?  
תְּכִנִּית גְּלוּי לְכָל הָעַמִּים,  
וְאַתָּה לוֹ בְּקוֹלִי תִשְׁמַע  
וַיָּצֵא מִכּוּוִיֹּת לֵלֹא תִנָּאִים,  
כִּי חֲזַק ה' אֶת לְבוֹ.  
כִּי לֹא טוֹכָה הָיְתָה  
וַיֹּאמֶר בּוֹשׁ לְשׁוֹרְצֵקוּפָף  
אֵין זֹאת כִּי נִסְתַּתְרָה  
הִבָּה יָצָא לְקִרְיָתוֹ לְמַלְחָמָה,  
אֹז שָׁתוּ יִשְׁתָּה סָאדָאם  
אֲזִי לֹא תִנָּקָה



בָּבֶל לְשִׁמָּה תִּהְיֶה.  
 וְשִׁחַרְרֹתַי אֶת כְּנוֹת.  
 אֶל חוֹפֵי בָּבֶל  
 וַיִּשְׁלַחֵהוּ אֶל בְּצֻרָה  
 חֲצִים רַבִּים כְּגִבּוֹר  
 הֲלֹא הֵמָּה טִילֵי שִׁיט  
 וַיִּפְּלוּ אֲשִׁיּוֹתֵיהֶם וַיִּהְרָסוּ חוֹמוֹתֵיהֶם.  
 אֲשֶׁר לְצִבְאוֹת הַבְּרִית.  
 נוֹרְמָן שׁוֹרְצִקוֹפֶף,  
 הָבוּ וְאַל תַּחְמֹלוּהוּ,  
 הַחֲרִימוּ כָּל צִבְאָה.  
 תְּרוּעוֹם בְּשֶׁבֶט בְּרָזֶל,  
 וַיְהִי בַיּוֹם הָרִאשׁוֹן,  
 הוּא עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה יוֹם  
 וַיְהִי בַּהֲיוֹת הַבִּקְרָה  
 עַל עֵירֶק בֶּרֶכָב וּבְרִגְלָה,  
 וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים רַבִּים בְּאַרְצָן כְּשָׂדִים.  
 וַיִּמְלְטוּ אִישׁ נַפְשׁוֹ.  
 שָׂאוּ גַם וַהֲחִזִּיקוּ הַמֶּשֶׁמֶר  
 הַרְפוּבְּלִיקָנִי,  
 וַהֲיָה כִּי תִרְאוּ  
 אִם לְמַלְחָמָה יֵצְאוּ  
 וְאִם לְשָׁלוֹם יֵצְאוּ תִּפְשׁוּם חַיִּים.  
 בְּחִילֵי עֵירֶק מָאָה אֶלֶף רִגְלִי.  
 וַיִּתְּפְשׁוּם חִילֵי בּוֹשׁ  
 וַיִּשְׂאוּ אֶת רֹאשׁ מַלְקוֹת הַשָּׂבִי.  
 וּמָאָה אֶלֶף יוֹצְאֵי צִבְאָה.

וְהוֹצֵאתִי אֶת בָּלְעוּ מִפִּי  
 וַיִּקְרְבוּ אֲנִיּוֹת הַצִּי  
 וַיַּעֲרֹכוּ לָהּ מִשֶּׁם מַלְחָמָה.  
 אֶל מוֹצְבֵי הַמֶּשֶׁמֶר הַרְפוּבְּלִיקָנִי  
 מִשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב רִיקָם,  
 וּפְצֻצוֹת חֲכָמוֹת.  
 וַיַּעֲרֹכוּ גַם אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה  
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם מִפְּקֹד הַחֵיל  
 קוֹמוּ עֲלוּ עַל עֵירֶק  
 אֶל תַּחְמֹלוּהוּ עַל בַּחוּרִיָּה,  
 הַצִּיתוּ אֵשׁ בָּבֶל וְכֶבֶם,  
 כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפָצוּם.  
 בַּעֲשִׂירֵי לַחֹדֶשׁ אֶדָּר,  
 לַחֹדֶשׁ כְּבָרִיאֵר לְמִנְיָן אֲמוֹת הָעוֹלָם.  
 וַיַּעֲלוּ צִבְאוֹת הַבְּרִית  
 הַמּוֹן גָּדוֹל וַיִּלְחֲמוּ אֶת בָּבֶל בְּחִזְקָה  
 וַיִּנּוֹסוּ הַחֵיל אֲשֶׁר לַעֲיֶרֶק  
 וַיֹּאמְרוּ שׁוֹרְצִקוֹפֶף לְאֲנָשֵׁי צִבְאָה  
 הַקִּימוּ שׁוֹמְרִים הַכִּינּוּ הָאוֹרְכִים  
 אֶת חִילֵי עֵירֶק הַנָּסִים,  
 וַהֲפִיתֶם אוֹתָם בְּחֶרֶב,  
 וַיָּכּוּ צִבְאוֹת הַבְּרִית  
 וַהֲנוֹתְרִים נָסוּ עַל נַפְשָׁם  
 וַיִּשְׁבּוּ אוֹתָם בַּשָּׂבִי.  
 וַיְהִי הַמַּלְקוֹת חֲמִשִּׁים  
 וַיִּכְבְּזוּ חֵילוֹת הַבְּרִית

את כל כלי הנשק  
אשר לצבא עירך  
עד אין מספר.  
את חיל עירך  
עד חרמה.  
של סאדאם חוסין.  
הכו הכו בהם  
הרגו בהם על תחמולו  
ואל בוש אמר סאדאם  
יצא אצא מכונות  
ותפסק המלחמה.  
בזה לה, לענה לה ארצות הברית,  
ועל מי הרימותה קול.  
במעמקי הבונקר שלך,  
ובבגדד להשאות גלים  
ויושביהן קצרי יד תתו ובושו.  
כעתודים לפני צאן.  
לכן, סאדאם חוסין,  
עלה באוני ושמת  
לכן כה אמר בוש  
כי בא יומך עת פקדתיך,  
לא תנקה כי שתה תשתה.  
אתה וכל סריסך.  
אמרו נלכדה בכל  
מפני חרב צבאות הברית,  
אם כל המערכות  
בושה אמכם חפרה יולדתכם.

ואת כל הרכב  
ותהי הבזה רבה  
ויף שורצקופף והחיל אשר אתו  
ובכים אותו ויבהו  
ביום ההוא אבדו עצתונותיו  
ויוסף לקרא לאנשיו  
בחילות הכופרים,  
כי לנו הנצחון.  
להגיד לו לאמר  
רק הסר מעלי את המות הזה  
ויאמר בוש להודיע לסאדאם.  
את מי חרפת גרפת,  
הלא שמעת למרחוק  
אשר עשיתי בבצרה  
נצים ערים בצורות.  
וחיליך נסו מפני  
וכל כשדים היתה לשלל.  
יען התרגזך אלי שאנגך  
חחי באפך ומתגי בשפתיך.  
הנני אליך איש ודון  
וגם אתה סאדאם חוסין  
ועתה כה תעשה סאדאם חוסין  
הגידו בגויים והשמיעו אל תכחדו  
נפלה לבלי קום  
ואמכם זו אשר אמרתם  
הנה היתה לאם כל המפללות.  
נגדע וישבר פטיש החיל העירקי.

ועתה אם תקבלו  
אשר למועצת הבטחון  
ואם לא אבד תאבדון.  
ויודיע על ידי סריסיו  
כי מקבל הוא ככל  
ביד בוש ומועצת הבטחון.  
לכל חילו להניח את נשקו  
בשנים עשר חדש  
בארבעה עשר יום בו,  
הוא הגורל — ותפסק המלחמה.  
ובכל עיר ועיר  
המלך בוש ודתו מגיע  
משה יום טוב,  
מרים בו היהודים בשמחה  
נהפך להם גם השנה  
מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב.  
מן הטילים ומן הנחשים  
קמו וקבלו עליהם  
הפורים הזאת השנית  
ואת כל תקף המאורעות  
וליהודים היתה  
והיהודים גאולי ה'  
המה ראו מעשי ה'  
ויקם סערת המדבר  
החדרים האטומים,  
יודו לה' חסדו ונפלאותיו  
ובמושבות ציון יהללוהו

את שמים עשרה הנקדו  
כלא תנאי ופסקה המלחמה.  
ויפנע סאדאם חוסין  
וגם ברשת השמיע קולו,  
אשר יושב עליו  
אז צוה ג'ורג' בוש  
ותפסק המלחמה ותשקט הארץ.  
הוא חדש אדר  
הוא חג הפורים נפל הפור  
ובכל מדינה ומדינה  
מקום אשר דבר  
שמחה וששון ליהודים  
וחדש אדר אשר  
מאז פורים בשושן,  
לפורים בגדר,  
ונוח בארבעה עשר בו  
ומהמן העירקי.  
היהודים את אגרת  
ויכתב את דברי הפורים האלה  
ונכתב בספר הוא מגלת בגדר.  
אורה ושמחה וששון ויקר.  
אשר גאלם מיד צר,  
ונפלאותיו,  
לדממה ויוציאם מחשך וצלמות  
ומוסרות סרטי ההדבקה ינתק.  
לבני אדם וירוממוהו בקהל עם  
מי חכם וישמר אלה

וישם המלך בוש  
וכל מעשה תקפו  
ופרשת הצלת עם מרדכי,  
הלוא הם כתובים

ויתבוננו חסדי ה'.  
מס עונשין על עירק.  
וגבורתו של ג'ורג' בוש  
בני ישראל אשר בציון  
על ספרי דברי הנמים.

חזק חזק ונתחזק ובא לציון  
גואל במהרה בימינו אמן.

